

Tehnica de preparare și conservare a ouălor de păsări

Ecaterina Major

Colectarea corectă de ouă, pentru colecțiile de cercetări științifice de muzee, implică un plan concret de muncă și o metodă specială de colectare, o culegere de ouă făcută la întâmplare, trebuie considerate ca un braconaj.

Colectarea ouălor este destul de simplă și ușoară, dar determinarea lor trebuie făcută cu multă atenție (și mai ales științific). Adunarea ouălor fără date precise este lipsită de valoare științifică

O bună conservare a ouălor este posibilă numai după îndepărtarea conținutului. Odată ajuns în laborator oul trebuie cât mai repede preparat.

Ouăle în stare de clocire înaintată prin descompunerea embrionului, pot să crape. Ouăle mai mari, cu coajă groasă și tare, rezistă presiunii gazelor, dar se degradează din cauza schimbării culorii conținutului lor intrat în putrefacție.

Golirea ouălor se face cu ajutorul unui burghiu conic cu care se găurește fața laterală a oului. În acest scop se ia oul în mâna stângă, iar cu burghiul conic ținut și răsucit ușor între degetul mare și cel arătător se perforază coaja, făcând o gaură circulară regulată al cărei diametru este în funcție de mărirea și conținutul oului, dacă stadiul de incubație este înaintat, gaura va fi mai mare ca să poată fi scos mai ușor embrionul. Cu cât deschizătura este mai mică cu atât oul preparat va fi mai estetic și mai de valoare. Operațiunea perforării trebuie făcută cu multă atenție deoarece prin manipularea greșită a burghiului, sau prin apăsarea exagerată a coajei, putem sparge oul. Conținutul oului se îndepărtează în felul următor: prin orificiul obținut scoatem cu ajutorul unei pense ascuțite pielea ce îmbracă conținutul oului, introducem apoi în interiorul lui vârful ascuțit al unui tub de sticlă, prevăzut la celălalt capăt cu o pară de cauciuc, apăsăm para de cauciuc ca să suflăm aer în interiorul oului. Aerul prin presiunea cu care a fost insuflat evacuează conținutul oului, suflul de aer nu trebuie să fie tare deoarece presiunea poate provoca foarte ușor plesnirea acestuia.

Dacă oul conține și embrion, se va evacua mai întâi partea lichidă din el apoi embrionul. Acesta se va scoate în bucăți cu ajutorul pensetei și a unui cârlig din sârmă. Din ouăle mici extrem de fragile nu vom putea scoate embrionul fără să le periclităm integritatea lor. În aceste ouă vom introduce spirt de 98%, în mai multe rânduri până la absorbirea totală. Embrionul odată complet uscat nu va mai prezenta un pericol de alterare și de decolorare pentru ou. Ouăle se mai pot goli de conținutul lor embrional și prin tăierea unei găuri mai mari, prin care să fie posibilă evacuarea integrală a embrionului. Oul, golit de conținut se spală cu apă curată care se introduce în interior cu o seringă sau cu un tub prin orificiu. Oul se agită, apoi se scoate apa cu ajutorul pipetei de evacuare, sau prin tăietura făcută pentru scoaterea embrionului. După spălare, oul se așează pe o hârtie sugativă, cu deschizătura în jos până la uscare. La ouăle care au un orificiu mai mare se va aplica relipirea peretelui, pentru a nu scădea valoarea colecției.

După preparare, ouăle se păstrează în dulapuri care la rândul lor sunt așezate în cutii compartimentate căptușite cu vată. Ponteile mai mici sunt depozitate în eprubete dimensionate îndopate cu vată.

Vitrinele din expoziție în care sunt expuse ouăle, sunt așezate într-o sală ferită de lumina solară, ale cărei raze pot decolora pigmentația naturală a ouălor. Iluminatul vitrinei este rezolvat cu lumină fluorescentă amplasată în spatele vitrinei. Atât în expoziție, cât și în depozit vitrinele se închid etanș, ferite de praf.

Pentru conservarea ouălor și întărirea coajei se poate introduce un strat subțire de ceară topită sau lac- aceasta ar fi o metodă empirică

Valoarea științifică a unui muzeu, sau colecțiilor ornitologice, este cu atât mai mare, cu cât cuprinde pe lângă exemplare postate sau conservate în balguri și o bogată colecție de ouă și cuiburi.

Technik der Präparierung und der Konservierung der Eier (Zusammenfassung)

Der Artikel präsentiert die Hauptetappen des Sammelns, Präparierens und der Konservierung der Eier aus einer musealen Sammlung.

Er gründet sich auf die Sammlung des Museums in Grosskaro, das 444 Exemplare zählt.